

Parlament dels graduats Berta Garcia

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2016**

Barcelona, 2 de juliol del 2016



**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Benvolgudes i benvolguts companys, professors i famílies,

Ara fa quatre anys entràvem en aquest edifici gairebé un centenar d'adolescents amb ganes de deixar enrere l'escola, de tastar allò dels dijous universitaris, i de començar a descobrir com funciona el món adult. Entràvem, ben bé sense saber-ho, en el que tothom diu són els millors anys de les nostres vides.

Hem canviat molt, des d'aleshores. Hem crescut, madurat. Ens hem fet una mica més adults.

Fa quatre anys, les primeres presentacions en anglès ens feien, a molts, tremolar; i ara podríem simplement improvisar-les.

En el nostre expedient consta que hem après econometria, comptabilitat i màrqueting, entre d'altres. Però hem après molt més que això! Hem après a escoltar opinions diferents a les nostres, a treballar en grup, a buscar-nos la vida, a mobilitzar-nos i fer pinya quan crèiem que un canvi era necessari. Hem conegut gent d'arreu del món, fet que ens ha proporcionat una visió del món que abans no teníem.

Ara fa quatre anys vam entrar per aquestes portes sent complets desconeguts. I avui en sortim sent amics.

Durant els darrers quatre anys hem col·laborat i ens hem ajudat. I hem compartit, molt. Hem compartit moments d'estrès preexamen mentre buscàvem la solució a aquell exercici que no ens sortia i hem compartit dissabtes a les aigües. Hem compartit la frustració d'haver de fer malabars per compaginar pràctiques i classes. Hem compartit seminaris que se'ns feien eters i resultaven innecessaris. Hem compartit indignació, queixes i instàncies.

Però també hem compartit hores mortes entre seminaris al sol de Jaume I. Hem compartit el nerviosisme de saber si ens havia tocat la plaça d'intercanvi que volíem. Hem compartit sopars, pompeufarres i festes en masies. Hem compartit el pas d'Equador, i aquells "ui, que ràpid que han passat els primers dos anys". Hem compartit intercanvis i Skypes d'una punta a l'altra del món. Hem compartit, durant quatre anys, aquest procés de passar a ser adolescents a gairebé adults.

Així que, gràcies. Gràcies a tots els que esteu aquí asseguts. Als que ens hem

graduat per tot el que hem compartit. Al personal d'administració i serveis per fer possible el dia a dia a la Pompeu i intentar, en la mesura del possible, escoltar les nostres opinions per tal de millorar la universitat. Als professors per haver-nos ajudat a arribar a avui. I, finalment, als pares i mares, que al final, sou els que heu fet possible que avui nosaltres estiguem aquí.

Avui, aquí, ens n'adonem, per fi, que això ja està. Fins ara gairebé tots hem seguit el camí preestablert. L'escola, el batxillerat, un grau. I, probablement, per primera vegada, ens trobem davant d'una pàgina en blanc. D'un "i ara, què?". El de la vostra dreta potser té un contracte per setembre, i el de l'esquerra potser ha decidit continuar estudiant un màster. I tu segueixes allà, assegut amb la toga de graduat, sense tenir ni la més remota idea de què vols fer i desitjant que els dies d'Erasmus tornin. Però estem ben preparats. Encara queda molt per fer; però amb esforç arribarem allà on vulguem.

Potser els anomenats millors anys de les nostres vides s'han acabat. Però ara en comencen uns altres igual de bons o millors. Amb més responsabilitat, sí, però també amb més llibertat. Per primera vegada, està a les nostres mans decidir què ve després. Màrqueting en una startup? Finances en una gran corporació? Muntar la teva pròpia empresa? Anar-te'n al Japó? Ara és el nostre moment. És el moment de sortir allà fora i canviar el món!

Som la primera generació global, digital, i això, vulguem o no, implica canvi, responsabilitat i esperança. Aquests quatre anys ens han donat la base per fer-hi front; però ens caldrà continuar formant-nos.

Així que, endavant. Continueu aprenent. Continueu creixent. Continueu compartint i col•laborant. Els darrers quatre anys han passat volant, i ens hem convertit en adults i en professionals. El que ve ara només el temps i les nostres decisions diran.

Enhorabona per haver arribat fins aquí, i molta sort en el que ve!

